

Arveret for Barnet efter Faderen. De er efter den højtærede Justitsministers Sigende udeladt, fordi de ikke er tilstrækkelig begrundet. Nej; det vil aldrig kunne begrundes med juridiske Argumenter, at Børn ikke ved Statens Love skal deles i to Kaster: ægte og uægte. Der findes Ting saa selvfølgelig, at al juridisk Begrundelse hører op. Her er der Spørgsmaal om Ret eller Uret, om Frisind eller Snæversyn, og det er beklageligt, at Landets Justitsminister repræsenterer. Uretten og Snæversynet paa dette Omraade. Hvis man skal vente paa juridiske Begrundelser af, at man skal gøre udenfor Ægteskab fødte Børns Stilling bedre, kan man vist vente længe.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz fremsatte for egen Regning — desværre kun for egen Regning, i det hele optraadte det ærede Medlem i højeste Grad kun for egen Regning, ikke paa sit Partis Regning — nogle Betragtninger vedrørende § 2. Det ærede Medlem synes at ville indføre en ny Slags Børn, en ny Kategori foruden dem, vi har i Forvejen; lad os faa saa mange Slags som muligt, sagde det ærede Medlem, vi har i Forvejen ægte Børn og uægte Børn og § 9 Børn; lad os nu faa en Slags § 2 Børn, som har en Stilling imellem de ægte og de uægte. Oprigtig talt tror jeg, at jo færre Slags Børn man indfører i Lovgivningen, des bedre.

Det glæder mig, at den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Kirk, ved Lysningsbestemmelserne havde savnet Bestemmelsen om en Erklæring om Børn født udenfor Ægteskab. Jeg beklager ogsaa, at denne Paragraf er gaaet ud.

Den højtærede Justitsminister har fremsat og faaet Landstingsflertallets Tilslutning til en Bestemmelse om, at Ægtefæller, der ikke hører til samme Trossamfund, skal afgive en Erklæring om, i hvilken Tro deres Børn skal opdrages. Bestemmelsen forekommer mig uklar, i alt Fald ikke udtømmende, for det fremgaar ikke, hvorledes man skal optræde, hvis den ene af Parterne ikke hører til noget Trossamfund. Skal saa vedkommende tvinges til, som der staar i Paragraffen, at erklære, at Børnene skal opdrages enten i den anden Parts Tro eller i Folkekirkens Tro? Hvis dette er Tilfældet, er det i høj Grad et Indgreb i Folks Frihed. I det hele forekommer det mig, saaledes som ogsaa fremhævet af den ærede socialdemokratiske Ordfører (Trier), ganske urimeligt at binde Forældrene paa dette Punkt.

Ifølge den højtærede Justitsministers Forslag skal Ægteskab kunne stiftes enten ved kirkelig eller borgerlig Vielse. Det

hedder her, at Præsten kan nægte at vi en fraskilt; og mener han af religiøse Grunde ikke at kunne eller burde foretage en Vielse, skal han forelægge Biskoppen Sagen til Afgørelse. Der indføres her den overmaade uheldige Bestemmelse, at Præsterne skal kunne afvise Borgerne, hvis de ikke ønsker at vi dem. Den tilsyneladende Frihed, som de konservative Partier mener at den fakultative Ordning er, bliver herved ganske illusorisk. Præsterne faar herved Ret til at indføre en Art Kirketugt, til at skille Folk i Faarene og Bulkkene.

Og absolut uheldigt er det, at der bliver to forskellige Slags Ægteskaber. I Sønderjylland har man i mange Aar haft det almindelige borgerlige Ægteskab, og man har der udtalt stærkt Ønske om at beholde denne Ordning, med hvilken der hersker fuld Tilfredshed. Spørgsmaalet har været forelagt det kirkelige Udvalg, hvor et Flertal har udtalt sig for den fakultative Ordning, medens et Mindretal, deriblandt den højtærede Undervisningsminister, holder paa Venstres gamle Standpunkt, at den almindelige borgerlige Ægteforening bør være den for alle fælles og bindende Form for Ægteskabs Indgaaelse. Det er meget beklageligt, at den højtærede Justitsminister ikke har fulgt sin Kollega, den højtærede Undervisningsminister, paa dette Punkt. Men jeg haaber, at der — uanset de Forandringer i Tingets Sammensætning, som er foregaaet, siden dette Forslag behandles her sidst — atter vil være Flertal for almindelig borgerlig Ægteforening. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at f. Eks. de sønderjydske Medlemmer af Venstre her vil foretrække at følge den Opfattelse, de saa vidt mig bekendt hidtil har haft, og som raader blandt deres Vælgere, fremfor at slaa Følge med den højtærede Justitsminister; og det er jo muligt, at ogsaa andre Medlemmer af Partiet Venstre vil slutte sig til Partiet Venstres gamle Krav.

Ved Siden af disse mere gennemgribende Ændringer i Lovforslaget, som det nu foreligger, er der en Række Ændringer i Enkeltheder, hvoraf de vigtigste vel er Forslagene om længere Frister for Skilsmisse, men det er Spørgsmaal, som bedst kan drøftes i det kommende Udvalg.

Det ærede Medlem Fru Hauschultz' Betragtninger over Fristerne falder væsentligst i Traad med, hvad vi stadig har høvdet fra vor Side. Den Tanke at holde et ulykkeligt Ægteskab oppe af Hensyn til Børnene og lade dem daglig se paa dette ulykkelige Ægteskab er fuldkommen forfejlet og forkastelig. Det forbausede mig at høre den